

3. Проявление

Когато Бог пожелава Линията на Светлина да проникне отвъд Първичната корона на Проявление и се насочи към центъра на Празнотата, взаимодействието между трите Zahzahot пуска в ход втори процес. Това е закон, развиван посредством напредък с начало стартовата точка на раздяла с Абсолюта в стремеж към разграничаване от него и постигане състояние на пълно проявление; ще рече, състоянията между семенцето и напълно порасналото дърво, съдържащо плодните семенца на следващо поколение.

Поетапната прогресия настъпва, тъй като трите Zahzahot упражняват скрито влияние върху потока Светлина, което протича така: Първичната корона е в състояние на пълно равновесие. Но подтикът към еманация откъм Волята Божия я прави зависима от Zahzah, или Великолепие на действие, и така се превръща в експанзивно начало на мощ. Този активен аспект е и трябва да бъде под контрола на Рестриктивното великолепие, за да не надрасте възникващата Вселена.

Когато бъде въведено в действие първоначалното трио на Еманация, Линията на Светлина продължава с повтаряне на процеса, като Волята допуска поредни експанзия и контракция в серии по три, докато, тъкмо преди края на прогресията, Волята преобразува Линията на Светлина в центъра на Празнотата в нещо, което може да се определи като напълно проявен синтез на всичко случило се дотогава. Стигнала центъра на Празнотата, Линията на Светлина вече се разглежда като поредица от сефирот или светлини, като едни са активни, други пасивни, а трети заемат критични точки на равновесие – все проявления на Божията воля, докато еманира в Съществуване.

Някои кабалисти разглеждат сефиротната линия и като

инструмент, позволяващ всяка по-долна сефира да получи еманираната Воля от по-горната, за да я предаде по-нататък на онази под себе си. Тук започва комплексното проучване на метафизиката, при което кабалистите се опитват да вникнат в естеството и действието на разглеждания като Божествен свят на Емания в празнотата на Непроявеното съществуване.

Най-широко познатата метафизическа формулировка за прогресията при Линията на Светлина е предлаганата от Сефиротното дърво на живота. Тя е по-пълна от, да речем, схемата на Светлини и Инструменти, при която едно е вложено в друго като поредица от черупки и ядки. Сефиротното дърво включва всички закони, които управляват Проявената вселена, доколкото последната се подчинява на взаимодействието между трите *Zahzahot* и етапите на сефиротна прогресия от нейното зачеване като Съществуване до окончателната развързка и завръщане в първоизточника ЕН СОФ.

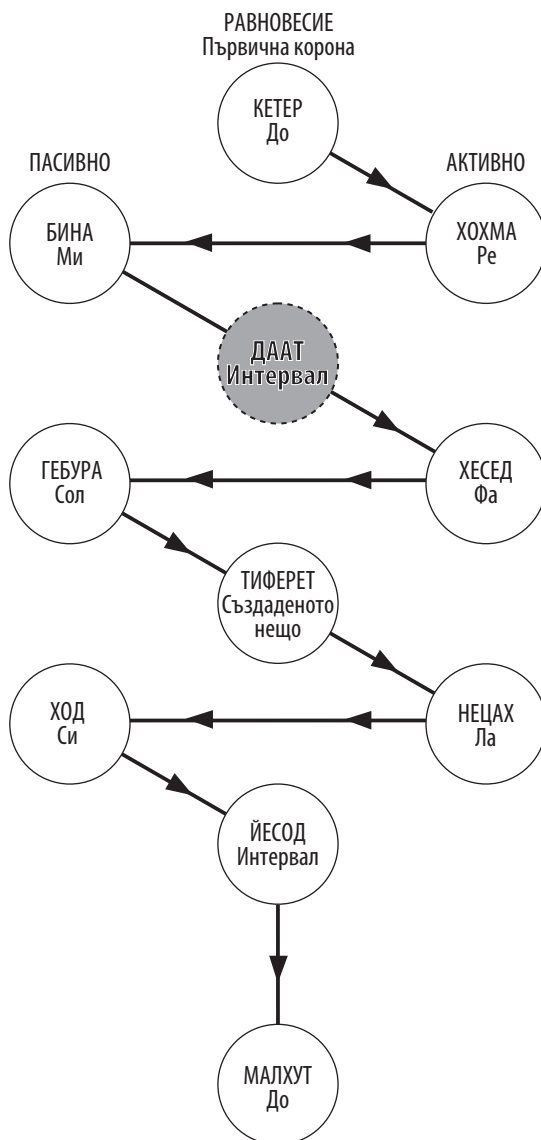
Законът за възникване, прогресия и развързка се определя от някои кабалисти като Велика октава, тъй като го виждаме много ясно като аналог при музикалната мажорна гама. Тук горно До е Първичната корона, като втората нота е активна, а третата – пасивна. След До Ре Ми идва интервал от полутон, прекосен от Волята, намесила се пряко в подкрепа на импулса, който достига следващата активна нота или етап – Фа. Оттук октавата преминава към Сол, нота с пасивен формат. Процесът е пак подпомаган от усилие на Волята, пренесла еманията по-нататък към Ла и пасивната Си. Тук настъпва последният интервал или полутон, който Волята преминава, преди импулсът да заглъхне в последното До. Такава прогресия може да се наблюдава при постъпателния формат на Линията Светлина, но най-често се изразява посредством скицата на Сефиротното дърво.

Причина Дървото да изглежда така, както изглежда, е

обстоятелството, че то показва със съвършено очевидни графични средства как двата основни закона на триадата и октавата обединяват своето действие, за да оформят Божествения, но относителен Свят на Еманация. При това взаимодействие До от Първичната корона е точката на равновесие, която изпълнява ролята и на опорна точка, силова ос, за Волята в цялата схема, докато нотите Ре и Ми поемат активната и пасивна роля вдясно и ляво от средоточието. Тази тройка образува т. нар. възвишена (небесна или божествена) триада, оглавяваща трите колони, които ще се изградят под въздействие на трите Zahzahot и прогресиращата Еманация. Първият интервал или полутон е разположен точно под Короната. Той обаче не се разглежда като истинска нота поради причини, които ще се изяснят по-нататък, но въпреки това действа като преобразувател между възвишените и следващата двойка от Фа и Сол. Тези сефири са разположени в една линия с двете странични отгоре и бележат средните точки на външните функционални колони, които се оформят. Централната сефира отново не изпълнява видима роля, освен дето е приемник на всичко, което е било, и начало на всичко, което ще бъде. И тук виждаме Волята в действие, макар да се извява като не-нота. Двете последни заемат места в колоните на Сила и Форма, с което дооформят третата двойка функционални сефирот. Те на свой ред образуват две малки триади, една с централната сефира над тях и втора – със сефирата на полутон, запълваща интервала отдолу. Те изграждат и голяма триада с долното До. Скицата на Дървото се оформя окончателно посредством свързване на отделните сефири съобразно законите на подтриадите, така че да се открият всички равнища и функции в рамките на съвършения Свят, еманирал от Първичната корона.⁵

Десетте сефирот и не-сефирата са познати с еврейските си названия, основани върху библейски корени, характери-

⁵ Виж *Кабалистичното Дърво на живота*, ИК „Класика и Стил“, от същия автор.

Фиг. 4 – МЪЛНИЯ

Тук е показано разгръщането на Божествената октава. Произлязла от Скриптите светлини, както ги наричат, Кетер е До с Ре в Хохма и така нататък, надолу, към долно До в Малхут. Линията се спуска, за да оформи трите колони на онова, което впоследствие ще се превърне в кабалистично Дърво на живота с различните му равнища. Тази зигзагообразна следа може да се използва за въздигане и спускане при по-сетнешни процеси. Даат, не-сефирата, и Йесод бележат интервалите в октавата.